

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupeného advokátem JUDr. Milošem Profousem, V Jámě 1, Praha 1, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, ústřední inspektorát, Květná 15, Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2018, čj. SZPI/AK144-25/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2020, čj. 3 A 106/2018 - 126,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Státní zemědělská a potravinářská inspekce provedla v listopadu 2015 kontrolu žalobcovy provozovny, restaurace u Zlatého tygra. Při kontrole natočil žalobce pět sklenic piva Plzeňský Prazdroj 12°, u kterých deklaroval objem 0,5 litru, avšak ve skutečnosti měly vzorky objem jen 0,4238–0,4530 litru. Žalobce tedy poskytl zavádějící informaci o množství prodávaného piva, čímž uvedl spotřebitele v omyl, a dopustil se tak správního deliktu – nyní přestupku [čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. 10. 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům a § 17 odst. 1 písm. q) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (zákon o potravinách)]. Inspekce (inspektorát v Praze) proto uložila žalobci pokutu ve výši 400 000 Kč. Žalobce se odvolal, jeho odvolání však inspekce (ústřední inspektorát) zamítla.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí o odvolání správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Tu však městský soud zamítl a dal za pravdu inspekci. Žalobce totiž zpochybňoval výsledky měření jen obecnými tvrzeními, která nepodložil žádnými odbornými závěry. Inspekce naopak postupovala podle odborného *Návrhu metodiky Českého kalibračního sdružení k měření objemu čepovaných a rozlévaných nápojů*: na místě změřila váhu a hustotu piva, z čehož vypočítala jeho objem. Městský soud navíc dospěl k závěru, že inspekce použila k měření řádně kalibrované váhy a že kalibraci hustoměru nebylo třeba ověřovat, neboť stačilo vycházet z tabulkové hustoty piva. Pokud ovšem inspekce vycházela z vlastního měření, které bylo pro stěžovatele příznivější než tabulková hustota či průměrná hustota uvedená vrchním sládkem pivovaru Plzeňský

Prazdroj, nestala se žalobci žádná újma. Inspekce proto dostatečně a přesvědčivě zjistila objem piva ve vzorcích. Prokázala tak, že žalobce uváděl zavádějící informace o množství prodávávaného piva.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní namítá, že správní orgán není schopen prokázat kalibraci váhy a hustoměru, neboť nejsou uvedeny v protokolu o kontrole. Nelze tedy ověřit, zda přístroje měřily správně, a tak nelze zjistit skutečný stav věci ani přezkoumat správní rozhodnutí. Povinnost dostatečně zjistit skutkový stav však leží na správním orgánu, nikoliv na stěžovateli – tomu proto nelze klást k tíži, že bez výhrad podepsal protokol o kontrole. Stěžovatel navíc nesouhlasí ani s tím, že městský soud identifikoval váhy jen na základě tvrzení inspekce, podle níž to byl jediný kus na oddělení.

[4] Inspekce ke kasačním námitkám vyslovila názor, že postupovala podle odborné metodiky. Váhy dostatečně popsala už v protokolu o kontrole, neboť v době kontroly to byly jediné váhy tohoto typu na pražském inspektorátu, a potvrzení o kalibraci k nim doložila. Ztotožnit hustoměr pak podle metodiky ani nemusela. Navíc provedené měření je pro stěžovatele výhodnější než tabulková hodnota v metodice. Inspekce tak použila řádně kalibrované přístroje a dostatečně zjistila stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména jde-li o charakteristiky potraviny jako její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání [čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011]. Provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že uvede spotřebitele v omyl v rozporu s čl. 7 tohoto nařízení [§ 17 odst. 1 písm. q) zákona o potravinách ve znění do 6. 9. 2016].

[7] NSS souhlasí se závěry městského soudu.

[8] Námitka o nedostatečném označení vah není důvodná. Podle metodiky není totiž kontrolní orgán (inspekce) povinen zaznamenat v protokolu o kontrole sériové číslo vah. Inspekci tak nic nebrání, aby konkrétní sériové číslo vah a jejich kalibraci prokázala i později v řízení. Podstatné je jen to, aby bylo možné ověřit, že inspekce měřila na vahách, které byly řádně kalibrovány – a tedy měřily správně. Ve stěžovatelově případě inspekce v protokolu o kontrole uvedla, že použila váhy *Mettler Toledo typ PB 3001-S/M* s platnou kalibrací do 31. 12. 2016. Potvrzení o kalibraci vah do 31. 12. 2016 inspekce doložila městskému soudu. Zároveň inspekce zdůvodnila, proč váhy neoznačila i sériovým číslem: kontroly rozlévaných a čepovaných nápojů totiž prováděla teprve od začátku roku 2015 (tuto pravomoc jí dala novela zákona o potravinách č. 139/2014 Sb., účinná od 1. 1. 2015), a tak při kontrole u stěžovatele v listopadu 2015 vlastnila jen jedny váhy požadovaného typu. Tyto informace na sebe logicky navazují a jsou ve vzájemném souladu. NSS proto nemá – stejně jako městský soud – důvod o nich pochybovat. Váhy tak byly dostatečně ztotožněny a bylo možné ověřit jejich kalibraci.

[9] NSS nepřisvědčil námitce o nedostatečném označení hustoměru. Metodika totiž vůbec nepožaduje, aby inspekce blíže popisovala použitý hustoměr. Ostatně metodika ani nevyžaduje měření hustoty nápoje, u kterého metodika uvádí (jako v případě piva) tabulkovou hustotu. Stačilo vypočítat hustotu podle tabulkové hodnoty – měření na místě bylo pouhou alternativou. NSS proto souhlasí s městským soudem, že chybějící identifikace hustoměru nemohla představovat vadu řízení – i proto, že změřená hustota byla pro stěžovatele příznivější

pokračování

než hustota uvedená v tabulce či průměrná hustota piva Plzeňský Prazdroj 12° zjištěná od vrchního sládka tohoto pivovaru.

[10] Nelze proto souhlasit ani s námitkou o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. NSS nepochybuje o tom, že byly použity odpovídající a řádně kalibrované přístroje, a že tedy inspekce spolehlivě a dostatečně zjistila skutkový stav – váhu a hustotu piva.

[11] Přitom musí soud poznamenat, že povinnost prokázat skutkový stav v řízení o přestupku neležela na stěžovateli, ale na inspekci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS). Pokud ovšem stěžovatel chtěl zpochybnit správnost měření, bylo na něm, aby uváděl konkrétní tvrzení a navrhoval konkrétní důkazy (§ 52 správního řádu; rozsudky NSS ze dne 2. 5. 2013, čj. 3 As 9/2013 - 35, nebo ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013 - 37, bod 24). Místo toho stěžovatel v řízení jen opakoval obecná tvrzení o nedostatečném označení vah a hustoměru. Městskému soudu proto nelze vytknout poznámku o účelovosti těchto tvrzení – stěžovatel se totiž proti těmto nedostatkům mohl bránit už v řízení o kontrole (například před podpisem protokolu o kontrole), ale učinil tak až poté, co mu byla uložena pokuta. Navíc tyto námitky opakuje i přesto, že je inspekce i městský soud pečlivě vypořádaly.

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; inspekci nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu